

சிவமயம்

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

குமருநுபரன்

மலர் 18 || பிலவங்க னு வைகாசித் திங்கள் 1மட [15-5-67] || இதற் 5

நீதி நெறி விளக்கம் (கட்டுரை 10)

தொண்டைபண்டலாதீனம் மகாசந்நிதானம்
சீலழீ ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் அவர்கள்
ஞீ ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் மடாலயம்,
காஞ்சி புரம்.

எனினத்துணைய வேநும் யிலம் பாட்டார்கல்வி
துணைத்துணையுஞ் சீர்ப்பா டிலவாம் மனைத்தக்காள்
மாண்பிலன் ஆயின் மணமகன் நல்லறம்
பூண்ட புலப்படா போல். /

எவ்வளவு பெருக்கத்தையுடையன வாயினும் வறுமை
யுடையவர் கலவி தினையளவும் கணமுறுதல் இலவாம். மனைக்
துதக்க வாழ்க்கை நடாத்தத் துணையாக வந்தவள் அதற்கு

குரிய நற்குணங்களும் நற்செய்கைசளும் இல்லாதாள் ஆயின, மணமகன் நல்லறம் ஆகப் பூண்டன (யாவும்) புலப்படா. அவ் வில்லறத்தான் நல்லறமாகப் பூண்டன எல்லாம் திணையளவும் உலகிற் புலப்படா தொழிலன போல வறியனது கல்வியும் சிரப்படா தொழியும்.

தமிழ்த் தெய்வத்தின் குறிப்புரையில் இப்பாட்டிலும் முற் பாட்டிலும் ‘பூண்ட’ ‘கைத்தலம், என்றவற்றைப் பெயரெச்ச மாகக் கொள்ளாமையையும் ‘மேற்கொண்டனவாகிய நல்ல றங்கள் என்றும்’ ‘கைத்தலத்தன வாகிய கருந்தனத்தை’ என்றும் எழுதியிருப்பவற்றையும் அறிதல் வேண்டும்.

புகழுடலில் விளங்குங் சிதம்பர ராமலிங்கப்பிள்ளை குறிப் புரையில், “பூண்ட நல்லறம் மேற்கொண்டனவாகிய நல்ல அறங்கள் இவ்வாறு கொள்ள அறியாதார் ‘கைத்தலத்த கருந்தனம்’ ‘பூண்ட நல்லறம்’ என்பனவாக வருபவைகளைப் பெய ரெச்சத் தொடராகவைத்துப் பொருள் கொள்ப. பெயரெச்சத் தொடருள் யாண்டும் எச்சச்சொல் முன் வருதலேயன்றி முடிக் குஞ் சொற்குப் பின் வருதல் இல்லை என்பது அவர் அறிகிலர்,” என்றெழுதப்பட்டுளது.

இவ்வாறு இருவரும் எழுதியவற்றை யுனர்வார்க்கு முற் கட்டுரைக்கண் நாம் எழுதியது முற்றும் பொருந்துமென்பது தெளிவாகும்.

இப்பாட்டில் முக்கியப் பொருள் இரண்டுள. அவற்றுள் ஒன்று இங்கு எடுத்துக் கொண்ட பிரசங்கமோ பிரகரணமோ கல்வியாதனின், அதனைப் பொருளாக வைத்து, கிருஹஸ்தப்ரகரணம் கூறும் (78-90) ஆண்டுக் கூறப்படத்தக்கதாகிய மற் றெருன்றை எண்டு உவமமாக வைத்துணர்த்தினார் ஆசிரியர். ‘புலப்படாபோல் சிரப்பாடிலவாம்’ என்றதால் அவ்வாருதல் வெளிப்பட்டது.

எத்துணையவாயினும், (5) எனத்துணையராயினும் (89) எனத்துணையும் எனலும், ‘பூண்டபுலப்படாபோல்’ (10) என்பது போல், ‘புலவருவருக்குச்சூலபோல்’ (23) ‘கொல்லுங் கவயமாப்போல்’ (15) ‘செலவு பிழைத்துய்ப்பபோல்’ (92) எனச் செய்யுளை முடித் தலும் இவ்வாசிரியர்க்குள்ள முறைமைகளுள் அடங்குவன.

‘எனைத்துணையதேனும்’ ‘சீர்ப்பாட்டுதாம்’ என்று ஒருமையாக்கிய உரையும் பண்டிருந்தது போலும். ச. அ. கு. உரைபார்க்க. ‘எனைத்துணைய’ என்பது சொல்லாற்றலாலும் தினைத்துணையும்’ என்றதாலும் பெருக்கத்தைக் குறித்தது. ‘எனும்’ என்பது எனினும் என்றதன் மருட. பிருண்டு ஆயினும் என்றது ஆனும் என்று மருவிற்று. “நட்ட சுரிகையாற்கானும் சுலாக் கோலாற் கானும் சொரிவதாம் ஆபோற் சுரந்து” (அறநெறிச்சாரம்; 183) என்றதிற் காண்க. அதன் உரைக்குறிப்பிற் சாரியைகள் என்றதும் அறிக.

‘இலம்பாடு’ :- தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரப் புள்ளி மயங்கியலில், ‘இலமென் கீளவிக்குப் படுவருகாலை நிலையலும் உரித்தே செய்யுளான்’ என்னும் நூற்பா, இத்தொடர்க்குரிய இயலையுணர்த் திற்று. ‘இலம்’ என்னுஞ் சொல்லின் முன்னர்ப் ‘படு’ என்னுஞ் சொல் வருமொழியாய் வந்து புணரின், (மகரவிறுதி துவரக் கெடும் என்ற விதி நேராது) மல்வீறு கெடாது நின்று முடிதலும் செய்யுட்கண் உரித்து என்றவாறு. ‘இலம்படுவலவர் ஏற்றகை நிறைய’ என்னும் ஓர் எடுத்துக்காட்டிற் புலவர்க்கே இலம்பாடு உரியது எனல் புலப்படுத்தியவாறு காண்க. இதற்கு இளம்பூரணர் கூறிய உரையாவது இது:-

“உரிச்சொல்லாகலான் உருபு விரியாதெனினும் இலத்தாற் பற்றப்படும் புலவர் என்னும் பொருள் உரை நிற்றலின் வேற்றுமை முடிபாயிற்று.”

நச்சினார்க்கினியர் உரை:- ‘இல்லாமை என்னும் குறிப்பாகிய உரிச்சொற்கு, உண்டாதலென்னும் வினைக் குறிப்புப்பெயர் (படு என்னுஞ் சொல்) வரும்’ என்றும் உரையில் எழுதினார். இதில் ‘இலம்’ என்றதற்கும் ‘படு’ என்றதற்கும் விளக்கம் எழுதினார். எடுத்துக்காட்டாக ‘இலம்படுவலவர் ஏற்றகை நிறைய’ என்னும் மலைபடுகெடாத்துப் பாட்டடியையே காட்டி, இதற்கு இல்லாமை உண்டாகின்ற புலவர் எனப்பொருள் கூறுக என வியங்கொண்டு பணித்தார். ‘இலம்பாடு நானுட்தரும்’ என்ற சீமங்பு மொழிகாட்டி, ‘இல்லாமை உண்டாதல் நானுட்தரும் என்று பொருள் கூறுக’ என்றார். ‘இதனை நெற்பாடு போலக் கொள்.’ இது பொருளிலம் என மூற்றுயலைக் கொல்லாமாறும் உணர்வு’ என்றார்.

“இதனை இலத்தாற் பற்றப்பட்ட புலவர் என வேற்றுமையென்றால் உரையாசிரியர் எனின், பற்றப்பட்டபுலவர் என்பது பெயரெச்சமாதலிற் பற்ற வென்னுந் தொழில் தோற்றுவிக் கின்ற முதனிலைச் சொல்லைச் சூத்திரத்து ஆசிரியர் எடுத் தோதுற்றிலர் ஆதலானும் படு என்பது தானும் புலவர் என்னும் பெயரோடு முடியுங்கால் இரண்டு காலமுங் காட்டும் ஈருகள் தொக்க முதனிலைச் சொல்லாய் நிற்றலின், அதனை எடுத்தோது ஞர் ஆதலானும் ஆசிரியர்க்கு அங்ஙனம் கூறுதல் கருத்தன்மை உணர்க. அன்றியும் பற்றப்பட்ட என்புழி இரண்டு முதனிலை கூடி ஒன்றுய் நின்று பற்றுதலைச் செய்யப்பட்ட எனப் பொருள் தாராமையானும் அவ்வழியதிகாரம் ஆதலானும் அது பொருளான்மை உணர்க.” (நச்சிஞர்க்கிணியம்).

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் உரியியலில், ‘இலம் பாடு ஏற்கம் ஆயிடன்டும் வறுமை, என்றெரு நாற்பாட்டது, ஆண்டும் எடுத்துக் காட்டாக மலைபடு கடாததுன் அடியே அமைத் துளது. இலம்பாடென்பது வறுமை என்னுங் குறிப்புணர்த் தும் என்றும் “இலம் என்னும் உரிச் சொல் பெரும்பான்மையும் பாடென்னுந் தெழில் பற்றியல்து வாராயையின் இலம்பாடு என்று” என்றும் சேனுவரையத்துள்ளமை காண்க. இளம் பூரணரும் சேனுவரையரும் நச்சிஞர்க்கனியரும் “இலம்’என்பது உரிச்சொல் என்றே உரைத்தனர். “அவ்வீற்றுராச்சொல்” (மவ்வீற்றுரிச்சொல்) “உரிச்சொல்லாகலான் உருபு விரியாது” என்றும் ‘இலமென்னும் உரிச்சொல்” என்றும், “இலம் என்பது முற்று விணைச் சொல்லாகாது குறிப்பாகிய உரிச் சொல்லாய் நிற்கும்” “இல்லாமையென்னுங் குறிப்பாகிய உரிச்சொல்” என்றும் அவ்வுரைகளுள் எழுதியிருத்தலறிக. அவற்றை அறியாது, *“இலம் பாடு இன்மை என்றும் பண்படியாகப் பிறந்த பெயர். இலம்பாட்டார் என்பதில் இலம்பாடு பகுதி. ஆர் பலர் பால் ஷ்குதி. பாடு உடம்பாடு கடப்பாடு என்புழிப் போலத் தன்மை என்னும் பொருள்படும். ஆகவே இஃது இன்மையாதல் என்று பொருள் படும்.” என்றும்பொழுதியது யைப்பாக்கும். “இலம் நலம் என்பது போல அம் வழுதுப் பண்புப் பெயர். இப்பண்புப் பெயர் பெரும்பாலும் பாடென்னும் தெழிற் பெயரைச் சார்ந்தேவரும் என உணர்க” என்றும் உடைத்திருக்குறது. இஃது எப்படி பொருந்

தும்? சேனுவரையத்தைப் பார்த்தறிந்ததாயினும் ஆராயா தெழுதியதே. ‘இல்லாமை உண்டாதல்’என்பதே பழையவுரை. ‘இல்லாமை உண்டாகின்ற புலவர் எனப் பொருள் கூறுக்’ என்னும் நச்சினார்க்கினியமும் ஈங்கு நினைத்தற்குரியது. ‘இல்லாமை உண்டாதல் நானுத் தரும் என்று பொருள் கூறுக்’ என்றும் சிலப்பதிகாரச் சொற்றெடுக்குரைத்தார் ஆவர்.

*‘இன்மை என்னும் பண்டு’ என்றதும் ஆராயத்தக்கது. சேனுவரையர் (வினையியல் 17) ‘இன்மைபொருட்குமறுதலையாகவின்’ பொருளின் கட் கிடக்கும் பண்பெனப்படாது. அன்மையும் உண்மையும் பண்பிற்கும் ஒத்துவின் பண்டு எனப்படா; குணத்திற்குக் குணம் இன்மையின் என்றுரைத்கார். நூல் + அம் = நலம், பொல் + அம் = பொலம், வல் + அம் = வலம் நில் + அம் = நிலம், உள் + அம் = உளம், வள் + அம் = வளம், குள் + அம் = குளம், எண்பன போல இல் + அம் = இலம் என்றுதல் தமிழ் மரபு. ‘குளித்தல்’ என்பதிற் குள் + இ = குளி, குள் + து = குண்டு (ஆழம்).

‘இலம்பாடு’ என்றதிற் ‘பாடு’ என்றது ‘படு’ என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். இதுபோலுந் தமிழ்ச்சொல் அளவில் உள். கெடு-கேடு, அடு-ஆடு, தொடு-தோடு, விடு-வீடு, எடு-ஏடு, ஒடு-ஓடு (முன்றத்துறைபு) முதனியன காண்க, நாட்டுதல் என்றதன் முதனிலை நாட்டு என்பது. அது பிற வினைக் குரியது. அதற்குத் தன்வினை யாது? நாடுதல் ஆமோ? நடுகல்-நாட்டுகல் என்றவற்றிற் காண்க. உண்ணுண்ண, கொள்-கோள், மின்-மீன், தின்-தீன், கண்-காண் முதலியனவும் முதனிட்சியவே.

‘சீர்ப்பாடு’ :- சீர்ப்பாடு என்னும் முதனிலை நீண்ட தொழிற்பெயர்’ என்றேருந்தார்யுண்டு. சீர்ப்பாடு என்றெருந முதனிலை கொள்வது எற்றுக்கு? சீர் என்னுஞ் சொல் வேறு. படு என்னுஞ் சொல் வேறு. படு நீண்டதா? சீர் நீண்டதா? ‘பிழைபாடு’ என்ற தற்குப் பிழைபாடு என்பதோ முதனிலை? சீர்ப்பாடும் பிழைபாடும் இதுநீண்டதா? சீர்திருத்தம் என்பார் இக்காலத்தார் பலர். சிரைத் திருத்தின் பிழையாகும். பிழையைத் திருத்தின் சீராகும். பிழைத்திருத்தம் இரண்டன்றெடுக்கையாதல் போலச் சீர்

திருத்தமும் அத்தொகையேயாம். இக்காலத்தில் உலகையும் உலகிற் பண்டைய நிலைகளையும் சீர்திருத்தம் செய்வதாகச் சொல்லி வினைத்துள்ள பிழைகளைத் திருத்தத் திருவருள் என்று எவ்வாறு முன் நிற்குமோ? சீராக்கம், சீர்ப்பாடு, சீர்ப்படுத்து என்னும் வழக்கு முன்னர் இருந்தமைக்கு இப்பாட்டில் அத் தொடர் நின்றதும் ஒரு சான்றன்றே? சீர்-கனம் ‘சீர்தாக்குங் கோல்’. இங்கு, மேன்மை, ‘கனவான்’, ‘கல்விமான் கனவான்’ (வழக்கு).

கல்வி:- இப்பெயர் ‘இலவாம்’ என்னும் பன்மை வினைக்குத் தகப் பன்மைப் பொருள் பயப்பது. கல்விகள் எனல்தகும். கல்வி நலன்கள் எனல் தகாது. கல்வி வகையனைத்தும் ஈண்டுக் கரு தப்படும். முன்னர்க் ‘கல்வியிடமறிந்துய்த்துணர்வில்லெனின் இல்லாகும்’ என்றார். ‘இன்றெனின் இன்றாகும்’ என்றால்லர். ‘ஏதிலான் பாற்கண்ட இல்லினும்(நெடுங்பகல்.....உட்குவருங்) கல்வி பொல்லாது’ என்றார். அதிலே ‘கற்ற’ எனப் பன்மையாகச் சொல்லப்பட்டவற்றையும் முற்பாட்டில் ‘வருந்தித் தாங்கற்றன’ எனச் சொல்லப்பட்டவற்றையும் நோக்கிக் கற்ற நூற் பொருள்களைக் கோடலும் தக்கது.

இலம்பாட்டார் கல்வி தினைத்துணையுரு சீர்ப்பாடின்மைக்கு மாண்பில்லா மஜையாளையுடையார் நல்லறம் புலப்படாமையை உவமையாக்கினார் இங்கு.

திருவினையாடற்புராணத்திலே பரஞ்சோதி முனிவர் நல்லார் இடை புலப்படாமைக்கு இலம்பாட்டார் கல்வி புலப்படாமையை உவமம் ஆக்கி,

‘கலைக்குரை விரிப்பா ரென்ன வறுமையிற் கல்விபோலப்

புலப்படா மருங்குல் நல்லார்’ (தடாதகைப் பிராட்டியார் 58)

என்று அழகுறப் பாடினார். இடைபுலப்படாமையும் வறிஞர் கல்வி புலப்படாமையும் ஒன்றென்றார் பரஞ்சோதி முனிவர். அவ்வாறு புலப்படாத் இடைக்கு நம் குரகுருபர முனிவர் காட்டிய ஒன்று இங்கு மிக்க சிறப்புடையதாய் விளங்குவது அறிந்து இன்புறத்தக்க வாறமைந்த வாக்கியம் எது:-

“மணிவடஞ் சுமந்த புணர்முலைக் கொதுங்கி

சயா மாக்கள் தீமொழி கவர்ந்த

சிற்றிடை படைத்த பேரமர்க் கண்ணியர்”

(புண்டார மும்மணிக்கோலை, 5)

என்பதில், பேரமர்க்கண்ணியர் சிற்றிடை, ஈயா மாக்கள் தீமொழி கவர்ந்தது என்று சொல்லினார். ‘இல்லை’ என்பது ஈயார் தீயிரை; அச்சொல் ‘இடையில்லை’ என்னுந் தொடரில் உறவழங்கும் வழக்கும் அதனால் இல்லை என்னுஞ்சொல்லை இடை கவர்ந்ததும் கவரவே ஈயாமாக்கள் தீமொழி (இல்லை என்பதும்) மருத நில மகளிர் சிற்றிடை இரண்டும் ஒர்க்கேயாம் என்றதும் அவர் உணர்த்துவன்.

நல்லறம் :— சிதம்பர மும்மணிக்கோவை முதலகவல் (25-31) காண்க. ‘இது வடசொல் விரவாத தனித்தமிழ் வெண்பாவாதல் காண்க’ என்றெழுதினார் பருதிமாற் கலைஞர் என்னும் பழம்பெரும் புலவர்.

—————
(தொடரும்)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்

[ரழாம் திருமுறை]

★ புதிய பதிப்பு ★

(விசவாவச ஆண்டு வைகாசிப் பூச வெளியீடு)

350 பக்கம் வெள்ளோத்தாள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வரலாறு, அவரைப்பற்றிய கல்லெழுத்துக் குறிப்புக்கள் ஆகியவை, அடங்கியது, தனிப்பிரதி அடக்க விலை ரூ. 1-30.

ஒரே சமயத்தில் 20 பிரதிகளுக்குமேல் வாங்குவோருக்கு 20% கழிவு.

(தபால் செலவு வேறு)

விடைக்கும் இடங்கள்:-

1. T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை, B. A., B. L., ஸிரந்தரத் தலைவர். குமரகுருபரன் சங்கம், ஸ்ரீவைகுண்டம்.
(திருநெல்வேலி மாவட்டம்.)

2. திரு. க. சுப்பிரமணிய அப்பர் அவர்கள், B. A., தியாகராச விலாசம், 53, பிள்ளையார் கோவில் தெரு, திருவேஷ்கவரன்பேட்டை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.

திருமந்திரம் TIRUMANTIRAM

ஐந்தாம் தந்திரம் Tantra the Fifth

பாக்டரி, திரு. ம. நடராசன் அவர்கள் M. A., D. Litt.,

வர 18, இதற் 4-ன் தொடர்ச்சி

அரனெறியில் சுடரோளி தோன்றல்

Vision of Light Effulgent in the Path of Saivam

146. ஸரு மனத்தை யிரண்டற வீசுமின்
ஊருஞ் சகாரத்தை ஒதுயின் கேதியே
வாரு மரனெறி மன்னியே முன்னியத்
தூருஞ் சுடரோளி தோன்றலுமாமே.
Still thy wandering thoughts;
Chant the sacred syllable ‘Si’
And so persevere in the path of Hara
Thou shall envision the Primal light Effulgent

சிதைவுறும் மனத்தை ஒருமைப்படுத்துக; சிவமந்திரத்தை
ஒதுக; ஒதி சிவநெறியில் நிலைத்து நிற்க; பின்னே ஆதியாம்
இறையொளி வெளிப்படும்.

சிவநெறியில் தோன்றுவன்.
Vision through Saiva Path

147. மின்றகுரியாளனை வேதியர்வேதத்
தனற்குரியாளனை ஆதிப்பிரான்தன்னை
நினைக்குரியாளனை ஞானக்கொழுந்தின்
நயக்குறிகாணின் அரனெறியாமே.
He that belongeth to the Lady of lightning Form
He that belongeth to the Vedic fire of Brahmins
He that belongeth to them that think of Him
He, the Primal Lord
He, the tender shoot of Gnana,
—An thou glimpsest the loving signs of Him
Then hath thou walked in the path of Siva

மின்னற்கொடி போலும் உமைக்குரியானை, அந்தணர் வேட்கும் வேத முத்தீக்குரியானை, தன்னை நினைப்பவர்க்குரியானை, ஞானக் கொழுந்தினை, ஆதியாம் தலைவனை—இங்ஙனமாகும் இறைவனின் அன்பு அடையாளங்களைக் காண்கில் – அதுவே சிவநெறி கைவந்ததாகும்.

Adoration of Siva is Bliss
சீவன் சேவடி தொழுதலே இன்பம்

148. ஆய்ந்து ணாராச்களின் ஆன்மாச் சதுர்பல
வாய்ந்து ணாராவகை நின்ற; அரனெறி
பாய்ந்துணர் வார் அரன் சேவடி கைதொழு
தேர்ந்துணர் செய்வதோர் இன்பமுமாமே.

They that discriminated not
Knew not Hara's Path;
Their souls in myriad machinations caught,
The Truth saw not;
They that followed Hara's Path
Of a certain reached His Feet of Grace,
And joyed the bliss, all senses uplifted.

சிவநெறியே மெய்ந்தெறி யென்று ஆராய்ந்து உணரா
தோர் ஆம்மா, பல சிக்கல்களில் இடர்ப்பட்டு உழவும்; சிவ
நெறியைத் தெளிந்தறிந்தவர் அரன் திருவடியைத் தொழுது,
உண்மை அறிவானந்த நிலையினை அடைகுவர்.

(தொடரும்)

முத்துக்குமார சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்

உரைநடை

பாலகவி வயிநாகரம்,

ஶ. வே. இராமநாதன் செட்டியர் அவர்கள்,
தேவகோட்டை.

(மலர் 18. இதழ் 4-ன் தொடர்ச்சி)

பிள்ளை மதிசெஞ் சடைச்செருகும்
பெருமா ஞாக்கு மூலகேழும்
பெற்ற தாய்க்கு நீயருமைப்
பிள்ளை யெனினெம் பேராய
வெள்ள மமைத்த சிறுசோறு
வேண்டி னிடுகே மலதெளியேம்
விளையா டிடத்துச் சிறுகுறும்பு
விளைத்தாற் பொறுக்க விதியுண்டோ
கள்ள விழிச்து ராமகளிர்
காமன் கொடியேற் றெனவியப்பக்
கற்ப தருவிற் படர்ந்தேறு
காமர் கொடிச்செங் கயல்பாயும்
தெள்ளு புனர்கா விரிநாடா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளுரா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

பிறைத் திங்களைச் சிவந்த சடையிலே செருகியிருக்கின்ற
சிவபெருமானுக்கும் ஏழுலகங்களையும் ஈன்ற தாயாகிய உமா
தேவிக்கும் நீ அருமைப் பிள்ளை யென்றால் எங்களது பெரிய
விளையாட்டுக் கூட்டத்தினர் அமைத்த சிறு சோற்றை நீ
விரும்புவாயானால் உனக்கு இடுகின்றேன். அல்லாமல் எனி
யோங்களது விளையாட்டிடத்தில் சிறு குறும்பு செய்வாயா
அலும் அதனைப் பொறுக்க எங்களால் முடியுமோ? கள்ளம்

பொருந்திய கண்களையுடைய சூராமங்கையர், காமவேளினது திருவிழாவிற்குரிய கொடியேற்றம் என்று வியப்படையும்படி கற்பக தருவிற் படர்ந்தேறுகின்ற காமவல்லியில் செங்கயல்கள் பாடும்படியான தெளிந்த நீராயுடைய காவிரி நாட்டையுடைய வளே! சிறியேங்களது சிற்றிலைச் சிதையாதிருப்பாயாக. செந் நெல் நிறைந்த வயல்களையுடைய புள்ளுரை! சிறியேங்களது சிற்றிலைச் சிதையாதிருப்பாயாக.

மடல்வா யவிழ்ந்த குழற்பேதை
 ஒருத்தி திருத்தும் பகிரண்ட
 மணற்சிற் றிலையோர் கணத்தின்கண்
 மட்டித் தாடு மைந்தனருள்
 விடலாய் தமியேஞ் சிற்றின்முற்றும்
 விளையாட்டாக வொருநியும்
 வீட்டா நிற்பத் தொடங்கினையால்
 வித்து முளையும் வேறன்றே
 கடமா மருப்பும் சுடர்மணியும்
 கதிர்நித் திலமு மகளிர் முலைக்
 களபத் தொடுகுங் குமச்சேறும்
 கரைத்து விடுத்தக் கடற்குட்டம்
 திடராச் செயுங்கா விரிநாடா
 சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
 செந்நெற் பழனப் புள்ளுரா
 சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

79

இதழ் விரிந்தவிழ்ந்த மலர்கள் தூடிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியாகிய நங்கை திருத்தமாக அமைத்த காணப்படுகின்ற அண்ட கோளமாகிய மணற் சிற்றிலை ஒருகணப்பொழுதில் தேய்த்து விளையாடுகின்ற பேராற்றலையுடைய சிவபெருமானருளிய இளஞ்செயே! நமியேங்கள் கட்டிய சிற்றிலை களை யெல்லாம் விளையாட்டாக ஒப்பற்றவனுகிய நீயும் அழிக்கத் தொடங்கி விட்டாய். விதையும் முளையும் வேறுபட்டிருக்க முடியாதல்லவா? மதமிக்க யானைக் கொம்புகளும் ஓளியை யுடைய மணிகளும் வெண்மையான முத்துக்களும் பெண்களது கிளாஸ்கைகளிலே பூசப்பெற்ற கள பத்துடன் கரைத்துக் கூடிய

குங்குமச்சேறும் ஒன்று சேர்ந்து கடலாழத்தை மேடு படுத்து கின்ற காவிரி நாட்டையுடையவனே! சிறியேங்களது சிற்றிலைச் சிதையாதிருப்பாயாக. செந்நெல் நிறைந்த வயல்களையுடைய புள்ளுரனே! சிறியேங்களது சிற்றிலைச் சிதையாதிருப்பாயாக.

வாமாண் கலைப்பேர்களல்குல்
மடமா ஞேக்கி னரமகளிர்
மகிழ்ஷத் திருப்பப் புத்தேட்கு
வந்த விடுக்கண் மாற்றினையால்
கோமா னினக்கப் பெருந்தேவர்
குலமே யன்றி யடியேழும்
குற்றே வலுக்கா மகம்படிமைக்
குடியாக் கொண்டாற் குறையுண்டோ
காய்மாண் குலைச்செவ் விளநீரக்
கடவுட் சாதி மடநல்லார்
கதிர்ப்புண் முலையென் ரேக்கறப்பைங்
கழுகு நகைவாண் முத்தரும்பும்
தேமாம் பொழிற்றிம் புனாடா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளுரா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

80

பெரிய அல்குலையுடைய தாவுகின்ற சிறந்த இளைய கலை மானின் பார்வையைக் கொண்ட தேவமாதர்கள் மகிழ்ச்சி மிகுந்து இருக்கும்படி தேவர்களுக்கு வந்த இடையூறுகளை நீக்கினும். கோமானுகிய உனக்கு அந்தப் பெரிய தேவர் குலத்தை யல்லாமல், அடியேங்களையும் குற்றேவலுக்காகின்ற அனுக்கத் தொண்டு புரியும் அடியார் குடியாகக் கொண்டால் குறை வந்து விடுமோ? காய்கள் நிறைந்த குலைகளிலுள்ள செவ் விளநீரா தேவ சாதியாரின் இள நங்கையரது ஒளிமிக்க அணி கலங்கள் தூடிய கொங்கைகள் என்று ஏமாந்து நிற்பப் பசிய கழுகு மரங்கள் நகைப்பது போல ஒள்ளிய முத்துக்களைச் சொரி கின்றதேமா மரங்கள் நிறைந்த சோலைகளையுடைய இனிய நீர் நாடனே! சிறியேங்களது சிற்றிலைச் சிதையாதிருப்பாயாக. செந்நெல் நிறைந்த வயல்களையுடைய புள்ளுரனே! சிறியேங்களது சிற்றிலைச் சிதையாதிருப்பாயாக.

HYMNS OF THE TAMIL SAIVITE SAINTS

BY

F. KINGSBURY, B. A. (Madras)

AND

G. E. PHILLIPS, B. A. (Lond.), M. A. (Oxon.)

[மலர் 18, இதழ் 4-ன் தொடர்ச்சி]

IV

MANIKKA VASAHAR

(Sanskrit form MANIKYA VACHAKA)

IN the days when the powerful Pandyan Kings flourished in Madura, there was once a prime minister who early became convinced of the transitoriness of this world's life and its riches. When on a visit to Perundurai, now Avudaiyarkoil in the Tanjore District, he suddenly and completely came under the influence of a Brahman religious teacher, who for him was the manifestation of the very God Himself. Then and there he began to sing the "Sacred Utterance" (Tiruvasaham), and was named by his preceptor "Utterer of Jewels" (Manikka vasahar). Returning to Madura, he forsook his high office with all its rewards, to become a religious poet wandering without earthly attachments from shrine to shrine. The stories clustering around his religious experience can be read by English readers in Dr. Pope's great edition of his work. We find him practising austerities at Chidambaram, or miraculously giving the gift of speech to the dumb daughter of the Chola king, or defeating in disputation a band of Buddhists from Ceylon, but of certain historical information about him we have practically none. Even the question of the century in which he lived is a battle-ground of the antiquarians. Tradition places him in the fifth century, earlier than the writers of the Devaram; but the opinion of scholars seems to be converging on the view that he lived in the latter half of the ninth, or the first half of the tenth century of our era. Another of his works is the Tirukkovaiyar, an erotic poem of four hundred *stanzas*. Among Tamil Saivite writers none makes a stronger devotional appeal than Manikka.

Vasahar. There is a common Tamil saying that nothing can melt the heart of the man who is not melted by the Tiruvasaham.

Stanzas 80-92 are samples from an opening poem of one hundred stanzas, each ten of which has its own metre and is fairly complete in itself. They fairly reflect the saint's varying moods. Notice the importance he attaches to emotion; his worst self-reproach is for feeling no frenzy. As to his conception of God, see how the word 'grace' recurs in nearly every stanza. And yet that God of grace is called (in No. 84) both being and non-existence.

80. மெய்தா னரும்பி விதீர்விதீர்த் துன்விரை யார்க
முற்கென்

கைதான் றலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்
பியுள்ளம்

பொய்தான் றவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்
றியென்னுங்

கைதா னெகிழி விடேனுடைய யாயென்னைக் கண்டு
கொள்ளோ.

THE HUNDRED VERSES

80. Thrills and trembles my frame;
Hands are lifted on high;
Here at Thy fragrant feet,
Sobbing and weeping I cry;
Falsehood forsaking, I shout,
“Victory, victory, praise!”
Lord of my life, these clasped hands
Worship shall bring Thee always.

(To be continued)

இளையான்குடி, ஸ்ரீ மாறு நாயகர் புராணம்

இஃ:து

இளையான்குடி வேதாந்தமடம்

இராமேஸ்வரம் சிவாஸ்ரமம்

இவற்றின் ஸ்தாபகரும் தலைவரும் ஆன ஸ்ரீ சிவானந்த ஞான தேசிக சவாமியவர்களால் பாடப் பெற்றது

இப்பதி நன்னி லோர்கா விந்திர எவத ரித்துத்
தப்பித யனைத்தும் நீக்கித் தவம்பல பகலி மூத்துச்
செப்பிய தன்பே ராலே தீர்த்தமும் மூர்த்தி கண்டு
கப்பிளாப் பூஜை செய்து கத்தனை நன்னி ஞான.

13

கோதமன் யீசு முன்னாங் குலமுனி வசிட்ட ரோடு
மேதயில் கவுசி கப்பே ரியன்முனி புலத்தீ யன்றுன்
கோதறு சவுன் காதி குறைவறு முனிவர் மன்னர்
மாதவ மியற்ற முன்னாங் வதிந்ததிப் பதியென பாரே.

14

வில்வத்தின் வனமா யித்தை விரிவுறக் கூறக் கேள்வின்
எல்கையோர் காத தூர மெழிலுறு வகல நீளம்
அல்கள னுரையுங் கோயி ஸும்பதி ஞென்று மாயன்
தொல்பதி பதினெட்ட டாகும் தொண்டர்தம் மடம் ராறே.

15

அத்தியின் வத்தி ரக்கு ஆலயம் நூற்றெட்ட டாகும்
சத்திவே லவர்க்கீ ரெட்டாஞ்சு சத்தியா லயம்பன் ஞென்றும்
சத்திர முவா ஞகுந் தர்மசா ஸூயுமி ரேழாம்
மெத்திய பாடசாலை வியப்புற வீரந் தாமே.

16

கோமடம் பதினெண் ஞகுங் கோலமா மடமு மேழாம்
தேமலர்க் காவி எங்கள் சீறப்புற விருபத் தொன்றும்
பூமகு சிறுவர் கற்கும் புகழ்பள்ளியிருபத் தைந்தாம்
காமரு ராஜ வீரர் கற்குஞ்சா ஸூயுமோ ஞெந்தே.

17

மறையவர் தெருவும் ராஜ மன்னவர் வீதி தானும்
நிறையுறும் வனிகர் வேளான் நீள்மறு களவி லாதாம்
இறையவர்க் கெல்லிற் கங்கு வியலறு காலந் தன்னில்
மறைகளா கமத்திற் சொன்ன எழு முறை பூஜை யாயால்.

18

நாயனுரின் சிறப்பு

யதுரையம் பதியின் மேய மாறஞம் பாண்டி யற்கு
விதிமுறைக் கணக்க ராயும் விதுதராம் புலவ ராயும்
ஸதிபெறு மதைச்ச ராயும் மாண்பொருட் டலைவ ராயும்
வத்தலா வித்த லத்தில் மாறன்கோத் தீரமோன் றண்டு.

19

கள்ளாமை கள்ளுன் ணுமை காயத்தைக் கடந்து நிற்கை
யேள்ளாமை கொலைசெய் யாமை யிகற்புலாலுண்ண வின்மை
தள்ளாமை யுலகைப் போற்றுந் தாளாண்மை வாய்மை செம்மை
வெள்ளாண்மை முதலாக் கொண்ட வெள்ளாளர் குலத்து ளாமே. 20

இத்தகை மாண்பு மாற ளியலுடைக் குலத்து வந்தோன்
சத்தியந் தரும் தானம் தயைபொறை ய்டக்கந் தூய்மை
வித்தைநல் வினயங் கேள்வி வின்ணவர் பூஜை நோன்பு
பத்தர்க் ஞநவு மேலாம் பண்பெலா முருவ மானுன். 21

ஏகமா யசல மாகி யெங்கனு நிறைந்த தாகி
நாகமு மன்னுங் கீழும் நாடொனுப் பொருள தாகிச்
சோகமா மனத்திற் கெட்டாச் சுயஞ்சோதி யான வொன்றை
யோகமாய் மனத்திற் கானு முத்தம் தவத்த ஞுனேன். 22

இந்திர போக மென்ன வியனலம் பலவா ழுள்ளோன்
சந்திர மாறன் றந்த தவமகன் தூய ராஜ
இந்திர மாறன் என்போ ளிளமையிற் கலைகள் கற்றுச்
சந்தா வதனி ஞானும் மிகையினத் துணையாய்க் கொண்டான். 23
அருமுறைக் கீழவர் மேலா மடியவர் சிவவே டத்தார்
திருமுறை பாடு வோர்கள் சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தோர்
தெருண்மிகு சீவஞா ணத்தார் தேசிகத் தன்மை பூண்டோர்
ஒருவரு ஷாழியா தெங்க ஞனவையே ழுண்ண வாரிர். 24

என்றுமே பறைகள் சாற்றி யிருபோது முனவ ளிப்பார்
துன்றிய பிரம சாரர் துறவிகள் வனவா சத்தார்
தென்றிசை ழுள்ளா ரோக்கல் தெய்வந்தான் விருந்தி ளர்க்கும்
உன்றவே ழுபச ளிப்பா ஞத்துணை யறவோர்க் காவார். 25

(தொடரும்)

கற்றதனுல் ஆயபயன்

திரு. மா. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள்,

ஆசிரியர்,

வினாக்கள் விடாமல்,

மாணும்பதி (அஞ்சல்)

(வழி) உத்திரமேசுர், CH, Dt.

“கற்றதனுல் ஆயபயன் என்கொல் வாலறிவன்
நற்றுள் தொழாஅர் எனின்”

என்பது தெள்ளுதமிழ்ப் பாவலர் பொய்யில் புலவராம் வள்ளுவனுரின் வாக்காகும். “கடலூலகில் உற்றபொருளுக்குளே கல்வி நிலைபெற்ற பொருள்” என்பதை உணர்ந்து நிலையற்ற இந்த யாக்கையானால் நிலையான புகழைப் பெறக் கல்வி இன்றி யமையாததாகும். கல்லாமையினால் வரும் இழிவைப் போக்கி கல்வியினால் பெறும் பயனே சாலச் சிறந்ததாகும். எனவே தான் நற்சுலவ மிக்கப் பொற்புடைப் பாடலாம் வெற்றிவேற் கையில் “கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே பிச்சைப் புகினும் கற்கை நன்றே” என்று அற்புதமுடன் கல்வியின் இன்றியமையாமையைப் பற்றி இயம்பினர். மேலும் கல்வியின் சிறப்பை “ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லாருள்ளும் முத்தோன் வருக வென்னாது அவருள் அறிவுடையோனுராசம் செல்லும்,” என்ற புற நானாற்றுப் பாடலாலும் அறியலாம். கல்வி, கேள்வி, ஒழுக் கங்களிலே சிறந்து விளங்கப் பல நூல்களையும் ஆய்ந்துளர வேண்டும். அவ்வாறு ஆய்ந்து உணரப்படும் நூலானது அல்லன நீங்கி நல்லனவாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஆசரு நூல்களை மாசறு மனத்தினராய் நின்று ஒதி செந் தமிழ்க் காப்பியங்கள் காட்டும் செந்நெறியிலே சென்று ஒழுக வேண்டும். இதனையே, நள்ளாரும் போற்றும் வள்ளுவர்

“கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிர்க் கதற்குத் தக”

என்று கூறினார். எனவே இப்படிப்பட்ட மெய்நெறிகளையெல் லாம் செம்மையாக ஒதியும், “முற்றப் பகலில் முனியாது இனிது ஒதிக் கற்றலிற் கேட்டலே நன்று” என்ற பழமொழியின் படியும், “கீள்வி முயல்” என்பதற்கு ஒப்பவும் நல்லோர் கூறும் நற்றமிழ் விளக்கங்களையும் கேட்டு நனிசிறந்து விளங்க வேண்டும். வினை நிலத்து நெட்லின் விழுப்பத்தைவிட உவர் நிலத்தின் உப்பு எவ்வாறு சிறக்குமோ அதைப்போல “கடை நிலத்தோராயினும் கற்றறிந்தோரைத் தலை நிலத்து — வைக் கப்படும்,” என்ற நாலடியார் பாடலுக்கிணங்க இழிநிலையால் உண்டாகும் பழியைப் போக்கி குன்றின் மேலிட்ட விளக்கெனக் குன்று ஒளியுடன் திகழுச் செய்வது கல்வியே யாகும்.

பெற்கரிய மானிடப் பிறவியைப் பெற்று, அப்பிறவியின் தன்மையை உணர்ந்து, குற்றமறக் கற்றுத் தேர்ந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. ஏனெனில் “நிறை குடம் நீர் தளைப்பல் இல்” என்பதற்கு ஏற்ப ஏற்ற முடன் விளங்கினுலும் உலகத்தின் தன்மையை அறிந்து ஒழுகாமல் போனால் கற்றபயன்யாவும் புல்லுக்கு இறைத்த நீருக்குச் சமமாகும்.

“உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்”

என்றார் அருமறை தந்த பெருநாவலர் அவர்கள்.

இவ்வாறு பல்லோரும் போற்றும் நல்லோராக எல்லா வற்றினும் மேம்பட்டு விளங்கினுலும் இப்பூதுடலால் யாதொரு பயனும் இல்லை எனக் கருதுப் புகழுடம்பு பெற மெய்ஞ்ஞான நெறிகளைப் பின்பற்றி ஆணவும், கண்மம், மரயை என்ற மும் மலங்களிலிருந்து விடுபட வேண்டும். “இன்றைக்கு இருப்பார் நாளைக்கு இருப்பார் என் சு எண்ண சூ திடமற்றது இந்த யாக்கை,” “நெருஷல் உள்ளினருவன இருறு இல்லை என்னும் பெருமை யுடைத்து இவ் வுலகு” என்றார் செந்நாப் போதார்.

“ஆளமையுங் நில்லா யாக்கையும் நில்லா
அளவிய ஸான் பெருஞ் செல்வமும் நில்லா”

என்று யாக்கையின் நிலையற்றத் தன்மையை ஜம்பெருங் காப்பியங்களில் ஒன்றும் மணிமேகலை அணிசெய்து இயம்பு கிண்றது. எவ்வளவுதான் செல்வச் சிறப்போடு வாழ்ந்தாலும் நாம் காணுமல் குறிக்கப்பட்ட காலம்குறுகி காலன் வரும்போது அரசு அறிய வீற்றிருந்த வாழ்வாக இருந்தாலும் வீழ்ந்துபடும். ஆகவேதான் “ஆற்றங்கரையின் மரமும் அரசு அறிய வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழும்” என்று பாடி முடித்தனர். ஆண்டு அனுபவித்த அடியவர்களும் “அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லி வைத்தேன் அரங்கமா நகர் ஊருறைவானே” என்று பாடித்துதித்தனர். இதனைச் சொல்லி தண்டமிழ் முதாட்டி,

“முக்காலுக் கேகாமுன் முன்னரையில் வீழாமுன்
அக்காலரைக் கால் கண்டஞ்சாமுன் — விக்கி
இருமாமுன் மாகாணிக் கேகாமுன் கச்சி
ஒருமாவின் கீழரையின் ரேது.

என்று கூறினர்.

நீரிற் குமிழி போன்றது யாக்கை, “புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழுவழுக்கு முடி, மலஞ் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை, மலங்கப் புலன் ஜந்தும் வருசணையைச் செய்து” ஆனது இவ்வுடம்பு எனவே தான் அரிச்சந்திர புராணம் போந்த நல்லூர் வீரராகவக் கவிராயநும் யாக்கையின் நிலையைக் கூறுமிடத்துப்

“புலையனும் விரும்பாத இப்புன் புலால் யாக்கை” என இழித்துக் கூறியுள்ளார். கண்ட பொருள்களின் மேல் ஆசை வைத்து உண்டு உடலை வளர்த்துக் கொண்ட சுகம் ஏதும் இன்றிக் கண்ணிருந்தும் குருடராய் வாழும் வாழ்வை விட்டு “வாழ்வாவது மாயம், மண்ணுவது தினணம்” என்ற சுந்தரின் வாக்கை நினைந்தும் கற்றதனுல் ஆய பயன் கடவுளை வணங்குதல் எனபதனை இதயத்தில் இருத்தி நித்தம் துதித்துப் “பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி என்னுத இவ் வாக்கையால் பயன்னன்” எனபதை மனதில் யராண்டு கடவுள் பக்தியில் சிறந்து வாழ்வேண்டும்.

“ஒடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்கும்” பண்பிற் சிறந்த அன்பர்கள் உள்ள இப்பூவுலகில் அணத்திற்கும் காரணமாய் (தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

கண்ணுதலான் காதல்

பாலகவி வயிநாகரம்

திரு வே. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள்,
தத்புருஷ தேசிகர், தேவகோட்டை.

ஒலகத்திலுள்ள சித்தும் சடமுஹாகிய எல்லாப் பொருள் களிலும் நிகழும் இயக்கங்களுக்குச் சிவ பெருமான் அவற்றுடன் ஒன்றுகியும் உடனுகியும் தொடர்பு கொண்டிருப்பதே காரணமாகும். சடப் பொருள்களின் இயக்கம், சித்துப் பொருள் களினுலேயே ஆவதென்பதைக் காட்சியளவையாகிய பிரத்தியட்சப் பிரமாணம் ஒன்றே காட்டி விடும். ஆனால் தூக்கம் சித்தாகிய உயிரின் இயக்கம், அதிகூக்கும் சித்தாகிய இறைவனுலேயே நிகழ்ந்து வருகின்ற தென்பதைக் கருதலளவு உரையளவுகளாகிய அனுமானப் பிரமாணம், ஆகமப் பிரமாணங்கள் கொண்டே அறிய வேண்டியதாயிருக்கின்றது.

இங்ஙனம் இறைவன் எல்லாப் பொருள்களுடனும் ஒன்றுயும் உடனுயும் இருந்து உதவி புரிந்து வருவது, அவன் உயிர்களிடத்தில் வைத்த ஒப்பற்ற பெருங் கருணையினுலேயேயாம். அறியாப் பருவத்தை யுடைய குழந்தையின் நற்பேற்றில் கவனம் வைக்கின்ற அன்னையினது விருப்பமும், ஆன்மாக்களாகிய

‘திருக்கோயில்’ ஆசிரியர் அனுமதி பெற்று இக்கட்டுரை பிரசரிக்கப் படுகிறது.

(முன் பக்கத்தொடர்ச்சி)

விளங்கும் ஆதிமுதல்வளை இதயாசனத்தில் இருந்தி அதனால் ஈன்ற இளப அழுத்ததை உண்டு ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கி “அவனரூளாலே முவன்தாள் வணங்கி” மாலயற்கு அரிய நாதனைச் சாலவே பணிந்து இறைவன் திருவருள் பெற்று இன்புறுவோமாக.

நமது நற்கதியில் கருணை கொள்ளுகின்ற ஆண்டவனது விருப்பமும், ஏறக்குறைய ஒத்த தகுதியை யுடையன. வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லாத அவனுக்கு விருப்ப வல்லமையாகிய ‘இச்சா சத்தி’யும் உண்டென்று அருள் நூல்கள் கூறுகின்றன. உயிர்களுக்குப் போல இறைவனுக்கும் இச்சை யுண்டென்பது உண்மையேயாயினும், இறைவனது இச்சை உயிர்களது இச்சையைப் போன்று தன்பயன் குறித்து நிகழுவதன்ரூம்.

ஆண்மாக்களாகிய நம்முடைய இச்சை, நம் பயன்குறித்த தாக எழுந்து, நமது ஞானக் கிரியைகளை வசப்படுத்தி நின்று ஏவல் கொள்ளும். இறைவனது இச்சையோ, அங்ஙனமின்றி அவனுக்கு ஏதும் பயன் தராததாய், ஆண்மாக்களாகிய நமக்கே பயன் தருவதாய், அவனது ஞானசத்திக் கடங்கியதாய், அந்த ஞானசத்தியின் ஏவலைக் கிரியா சக்தியைக் கொண்டு நிறை வேற்றுவதாயிருக்கும். அவ் விச்சா சத்திக்கு “எல்லா ஆண்மாக்களும் ஈடுபெண்டு உய்தி பெறுதல் வேண்டும்” என்று, ஒன்று மட்டுமே குறிக்கோளாயிருப்பதாதலின் எந்தக் காலத்திலும், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இறைவன்பால் அது ஏற்றத் தாழ்வுகள் உடையதாய் நிகழுவதில்லை.

சிவசத்தியினது சொருபம் கூறவந்த சிவஞான சித்தியார் “சக்தி தன் வடிவே தென்னில் தடையிலா ஞானமாகும்” என்று அருள் செய்தது. “உயிர்கட்கு அநுக்கிரக மாத்திரங் குறித்துப் பொதுவகையான் அறிந்தும் அறிவித்தும் நிற்பதாகிய ஞான மொன்றே சிவசத்தியின் சொருபம்” என்று இதற்கு உரை கண்டனர் சிவஞான சுவாமிகள். மேலும் சிவபெருமானது ஞானத்தின்வழிபட்டே அவரது இச்சை கிரியைகள் நிகழ் வன என்பதைச்சிவஞான சித்தியார் “எத்திறம் ஞானம் உள்ளது அத்திறம் இச்சை செய்தி” என்று உணர்த்தியருளுகிறது.

சிவசத்தி, பராசத்தி, தடையிலா ஞானம் என்பன வாகிய வற்றுல் குறிக்கப் பெறும் அருட்சத்தி ஒன்றே, தொழில் வேறு பாடுகளால் இச்சா சத்தி ஞானசத்தி கிரியா சத்தி என முன் ரூகியும், இன்னும் பல திறப்பட்டும் நிற்கும். அவ் விச்சா ஞானக் கிரியைகள் உயிர்களுக்கு மலத்தை நிக்கிச் சிவத்தை அளித்தலில் வைக்கும் கருணையும், அதற்குச் செய்யக் கடவு

தான் உபாயங்களை எல்லாம் அறியும் அறிவும், அவற்றை அவ்வாறே செய்யும் சங்கற்பழுமாக நிகழ்வனவாம். இதனை “ஒன்றதாய் இச்சா ஞானக் கிரியை யென்றெரு முன்றுகி, நின்றிடும் சத்தி இச்சை உயிர்க்கருள் நேசம் ஆகும்” என்ற சிவஞான சித்தியார் வாயிலாக உணரலாம்.

இங்ஙனம் பல வழிப்படாமலும், ஏற்றத் தாழ்வுகளை அடையாமலும், ஒரே படித்தாயிருக்கின்ற இறைவனது இச்சா சத்தி, உயிர்களுக்கு அருள் புரியும் நேசமாகின்ற ஒன்றேயாக அமைந்திருப்பதாலும், அவனது ஞானக்கிரியா சத்திகளும் அவ்விச்சா சத்தியின் வழிநின்று அருள் நேச அடிப்படையிலேயே தொழிற்படுவதாலும் இறைவனுக்குரிய எண் குணங்களுள் பேரருஞ்சிடமை என்ற ஒன்று இடம் பெற்றுள்ளது.

அறிவிச்சை செயல்களைத் தம் பயன் கருதாது பிறர் பயன் கருதியே செலுத்துகின்ற பேரருள், இறைவன் ஒருவனுக்கே தனிச் சிறப்பாய் அமைந்ததாகும். உயிர் வர்க்கத்தினராகிய மற்றைத் தேவர்கள் பாலும் மானிடர் பாலும் மற்றவர் பாலும் இந்தச் சிறப்பு எப்போதும் அமைவது கிடையாது. இது கொண்டு இறைவனுகிய சிவபெருமான் ஒருவனே எல்லோருக்கும் தலைவன் என்பதை எளிதில் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்றாலும், எத்துக்கொண்டு இதனை அறிந்திருக்கின்றனர்? இது பற்றி இரங்கிப் பேசுகின்றது, திருமந்திரமாலைக் கடவுள் வாழ்த் தின் பன்னிரண்டாவது செய்யுள்! அது,

கண்ணுத வாரென்று காதவின் நிற்கவும்
எண்ணிலி தேவர் இறந்தார் எனைப்பலர்
மண்ணுறு வார்களும் வானுறு வார்களும்
அண்ணல் இவனென் றறியகி லார்களே
என்பதாகும்.

சிவபெருமானது உருவத் திருமேனியில் அவனது பரத்துவ உண்மையைப் புலப்படுத்துவன நெற்றிக் கண்ணும், நீலகண்டமு மாம். நெற்றிக் கண்ணால் மன்மதனை எரித்து இச்சை வழிப் படும் இயல்பு தனக்கில்லை என்பதைத் திருமால் பிரமனுகிய தேவரும் ஏனையோரும் உணரும்படி சிவபெருமான் செய்த வரலாறு புராணங்களில் கேட்கப் பெறுகின்றது. உயிர்கள்

உய்தி பெறவேண்டுமென்னும் இச்சை இறைவன் பாலுள்ள தெனவே அதுபோல் மற்ற இச்சைகளும் அவன்பால் உள்ளனவோ என மயங்காதிருத்தற் பொருட்டு ஆசிரியர் திருமூலதேவ நாயனார் ‘கண்ணுதலான்’ என்ற பெயரால் இத் திருப்பாடலில் இறைவனைக் குறித்தருளினார்.

இச்சை அன்புடன் கூடுகிற பொழுது காதல் என்று அதனைச் சொல்லுகின்றேயும். இறைவன் அருள் வயத்தாற் கொள்ளுகின்ற இச்சையாகிய காதல் ஒன்றேயாக உள்ள தென் பதை “ஓரு காதனீ” என்பதனாலும், அவ்விச்சையை நிறைவேற்றியன்றி ஒய்வு பெற விரும்பாதவனும் இடையீடில்லாமல் அவன் ஜந்தொழில்களை ஆற்றி வருகின்றான் என்பதை “நிற்கவும்” என்பதனாலும் ஆசிரியர் உணர வைத்தார்.

பிறப்பு, இறப்பை யுடையவர்கள் பசுக்கள். யாருக்கு அவை இல்லையோ அவர் பதி என்பது வேதாகம முடிபு. பதி யாகிய பரமசிவனது திருவருளினுற் சிடைத்த பதவிகளைப் பெற்று எண்ணில்லாத தேவர்கள், ஆட்சி பீடத்தில் இருந்து வருகிறார்கள். என்றாலும் அவர்கள் அப்பதவியில் நிலையாக நிற்கக் கூடியவர்கள் அல்லர். தேவரைவரும் அவரவர் பதவி களை விட்டு நீங்கியதும், பதவிகள் அவர்களை விட்டு நீங்கியது மான வரலாறுகள் பலவற்றை நாம் கேட்டிருக்கின்றேயும். இறப்பினுற் பதவி நீக்குவது மட்டுமன்றி இடைக் காலத்திலும் அது நீங்கி விடுவது எங்கும் காணப் பெறுகின்றதல்லவா? அதனாலேயே ‘எண்ணிலிதேவர் இறந்தார்’ என ஆசிரியர் அருளிச் செய்தார்.

உயிர்த் தொகைகள் எண்ணற்றன. அவைகள் வாழும் இடங்களில் சிறப்புடையவை மண்ணகழும், வானகழுமாகிய இரண்டுமேயாம். மண்ணசம், மனம் வாக்கு காயங்களால் சிவபெருமானுக்குப் பணி செய்து பிறவா நெறி பெறுவதற்கு வாய்த்த இடம். வானகம், பசு புண்ணியத்தால் நிடைக்கும் போக போக்கியங்களுக்குரிய இன்பத்தினை வழங்கும் இடம். மற்ற எல்லா இடங்களையும் நோக்கச் சிறந்தனவாக உள்ள இவ்விரண்டு உலகங்களிலும் வாழுகின்றவர்களே அறியாமையாற் பீடிக்கப்பட்டு உண்மை காணுது உழல்வர்களாயின் ஏனையோரின் நிலைபற்றி என்ன சொல்ல இருக்கிறது?

பாவ புண்ணியங்களைச் செய்து அதன் பயன்களாகிய இன்ப துண்பங்களை நூகருவதற்குப் பலர் மண்ணைகத்தில் வந்து பிறக்கின்றார்கள். பசு புண்ணியங்களே மிக உயர்ந்தவை எனக் கொண்டு அவற்றையே முழுவதும் செய்து பலர் வான கத்தை அடைகின்றார்கள். இவ்விரு தகுதியினரும் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்திரந்துமலும் கீழ் நெறியில் நிற்பவரேயாவர். இறைவனது பொருள் சேர் புகழைப் புரிந்து இருள்சேர் இரு விளையும் சேராது உய்தி பெறுவதே இவரது கடமையாயிருக்க, அதனை விடுத்து மண்ணுறுதலும் வானுறுதலுமாகிய இவற்றில் மாறி மாறி உழல்வது எவ்வளவு அறியாமை?

திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பாதவராய்த் தீவண்ணர் திறத்தை ஒரு காலேனும் பேசாதவராய் ஒரு பொழுதேனும் திருக் கோயிலுக்குச் செல்லாதவராய் உண்பதற்கு முன்னர் மலர் கொய்து சாத்தி உண்ணுதவராய், அரிய நோய்கள் நீங் கும்படி திருவெண்ணீற்றை அணியாதவராய் யாரேனும் இருப் பார்களாயின் அவர்களது இறப்பு மீண்டும் பிறப்பதற்குக் காரணமாய் அமையும் என்று அப்பரடிகள் அருளுகிறார்கள். இங்ஙனும் பிறப்பிறப்பிற் கிடந்துமலும் உயிர்களின் அறியாமை நீங்க வேண்டுவதும், அது நீங்குதற்குரிய உபாயத்தை அறிந்து கடைப் பிடிக்க வேண்டுவதும் மிக மிக இன்றியமையாதன வாகும். தெய்வப் புலவராகிய திருவள்ளுவ தேவ நாயனார் ‘பொருள் வலவற்றைப் பொருளென் றுணரும் மரளானும் மானுப் பிறப்பு’ என்றும், “நில்லா தவற்றை நிலையின என் றுணரும், புல்லறி வாண்மை கடை” என்றும் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

நிலையில்லாதவர்களை நிலையானவர்களாகவும், பொருளற்ற வர்களைப் பொருளாளர்களாகவும் கொள்ளுதல் அறிவுடைமையாகாதது மட்டுமல்ல; பிறப் பிறப்பிற்கும் காரணமாவது என்பது அறிய வேண்டுவதாகும். பிறப்பை நீக்கிக் கொள்ளுதற்குரிய உபாயம், நிலையான தலைமைப் பொருள் சிவபெருமானே யென உணர்ந்து அவருக்குச் செய்யக் கடவனவாகிய வழிபாடுகளை விதிப்படி செய்வதே யாகும். இதனை அறிந்து கடைப் பிடித்தற்குரிய காதலும் மதுகையும் உடையவர் மிகச் சிலராக வன்றே உள்ளனர்? எனவே தான் அவரல்லாத பெரும்பாலான வரைக் கண்டு “அண்ணல் இவனென்று அறியகிலார்களே” என்று ஆசிரியர் இரங்கியதஞ்சின்றார்.

—
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை
திருவாசக அநுடூதி உரை*

(சிகாஸ்த் தாண்டவராயர் அவர்கள் இயற்றியது)

திருச்சிற்றம்பலம்
 செத்திலாப்பத்து

இனி, செத்திலாப்பத்தாவன:—

பொழிப்புரையறுபூதி:—

முற்பதிக வண்மை அநுடூதியில் அருளியதில் உடல் உயிர் இரண்டும் அநாதியே; உடல் கோவிலாகில், மலம் அமைந்து அகலா மரபுண்டோ? என, கரணங் கெடாதாதலால் அவ்வாசனை நீங்க, அருளாம் வகையை அன்பாலின் புறப் பண் பாய்ச் சிவத்தால் நண்பாய்த் திருவடியானதைக் கண்பாலின் புறக் கண்டதருளியதெனக் காண்க.

திருப்பா ஆசிரிய விருத்தமாகத் தீருப்பெருந் துறையிலோதீய தெனக் காண்க.

இனி, பொய்யனேன் அகநெக வெழுந்தருளிய திருவடி ஞான விண்பமென்ற (தி.-ன.):—

பொய்யனே எகநெகப் புகுந்தமு தூறும்
 புதும வர்க்கழ வினையடி பிரிந்தும்
 கையனே வின்னுஞ் செத்திலே எந்தோ
 விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை யிழுந்தேன்
 ஜயனே யரசே யருட்பெருங் கடலே
 அத்த னேயயன் மாற்கறி யோண்னூச்
 செய்யமே ஸியனே செய்வகை யறியேன்
 திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

(தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம் பராக்க)

* இவ்வரிய நூலைப் பதிப்பித்த சென்னை-திருவாண்மீயூர், மகா மகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் நூல் நிலையத் தாரின் அனுமதிபெற்று இது வெளியிடப் பெறுகின்றது. இதன் விலை ரூ. 13/- ஷு நூல் நிலையத்தில் கிடைக்கும். 20% கழிவு உண்டு.

SATURN TEMPLE AT TIRUNALLARU

N. Ramakrishna

SATURN is the most feared planet of all the Nava Grahas and people offer worship to Him every now and then, especially when they pass through his Dasa or Bhukthi astrologically.

When Saturn moves from one zodiacal sign to the next which comes off once in two and a half years, a festival is celebrated at Tirunallaru in Tamil Nad near Karaikal (Pondicherry State) where there is a unique temple dedicated to Lord Sanaischara, familiarly known as Saneeswara.

Sanaischara means one who moves slowly and the Lord is said to be a bit limp in his gait. He takes more time than the other eight planets to move from one zodiacal sign to the next.

(முன் பக்கத்தொடர்ச்சி)

(இ-ன்). ஆண்டவனே! தேவரிர், திருவளமிரங்கிப் புதிய தாமரை மலர் போன்ற இச்சினு திருவடிகளையுந் திருவருளாற் காட்டியதால், அக் கருணை வாசனை ஓய்வில்லாத பொய்யன் மன நெகிழி, இன்பவமிர்த முறிய அருமையன்பு தெரியாது, விழித்திருந்தவன் கைப்பொருளிமுந்தவண்ணம், எனதுள்ளம் அதுவாய்ப் போன வண்ணங் காணேனே! ஆன்ம நாதனே! இறையே! திருவருட் கடலே! எனதப்பனே! திருமால் பிரமன் அறியாத சிவந்த தீ வண்ணனே! சுவாமி! தேவரிர் பஞ்சகிர்த் திய வுண்மை யறிவதற் கறிவுளவோ? என்று, தம் வலியினுற் கருத இவனுவரை வருளியதைக் காண்க. வஞ்ச மனத்தனுன பாவி இவ்வுலக மறியத் துஞ்சினேனே என்ற ஆராமையை யருளாற் காண்க.

In the above temple, the other planets are absent.

The story of Nala and Damayanti is familiar to every Hindu. Damavanti refused to wed one among the Devas and chose Nala instead. This enraged the Devas and they subjected Nala to all hardships with the help of Saturn.

Finally at Tirunallaru, Nala was released from the clutches of Saturn when he took his bath at what is now known as Nala-Thirtha and offered worship at the temple of Dharbharanyeswarar, Lord of Dharbha (or the sacred grass Kusa), presiding deity of that place. The Goddess goes by the name Praneswari.

Adjoining the shrine of the Goddess, there is the temple of Saturn.

There is a small idol in a niche in the wall. The deity is covered with the golden kavacha and every Saturday is an important day for that temple.

His Highness, the Maharaja of Mysore, has presented the deity with a couple of eyes studded with precious stones.

Tirunallaru is one among the Sapta-Vidanga Kshetras (the seven places of importance) where Muchukunda Chakravarty established the sacred Lingas he got from Devendra.

There is a fine Emerald Linga which is kept in a box and shown to devotees. It is not man-made.

The shrine of Thyagaraja is important. The Linga goes by the name Naga Vidanga and the Dance exhibited is known as Unmatha Natana. The spouse of Thyagaraja is known as Neelothpalamba.

The sacred thirtha goes by the name Nala-Thirtha and devotees take their oil bath in it, then sprinkle

water from the nearby well, known as Nalacoopa on their heads. The river Ganga is said to have flown into the well for the sake of Nala. Then they go to the temple and offer worship, burning gingili oil lamps and offer gingili seeds to Vedic Brahmins.

On Sani's transit-day, lakhs and lakhs of people visit Tirunallaru.

It is a temple of all-India interest, for who is not afraid of Saturn?

Saints like Tirunavukkarasu, Thiru Gnanasambandar and Sundaramurty Nayanar have sung the praises of the presiding deity here. Saint Arunagirinathar has sung some songs too.

There is a Vaishnavite temple dedicated to Nala-Narayana here and draws large crowds on Vaikunta Ekadasi day.

The mount of Saturn is the Crow and there is a silver vahana of the crow here. The deity is taken out in procession on festive occasions.

Tirunallaru temple is managed by a Committee headed by the Administrator of Karaikal. His Holiness of Dharmapuram Adhinam is a member and a representative of the Adhinam is in charge of the daily rituals of the temple.

Presently a Koti Archana to Lord Sani is in progress here.

(To be continued)

ஸ்ரீவைகுண்டம் சோடசவிநாயகர் வகையரு நீத்திய பூசை
நீதி நிலப்பெறுயானம் ரூ. 20000/-

ஓ—<—><—><—><—><—><—><—><—><—><—><—><—><—><—><—>

பிடியத னுருவுமை கொள்மிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கழகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே

என்றும்,

பலபல காமத்தராகிப் பதைத்தெழுவார் மனத்துள்ளே
கலமலக் கிட்டுத் திரியும் கணபதி யென்னும் களிறும்
என்றும், இன்னேரன்னவாறு திருமுறைகளில் குறிப்பிடப்பெற்ற
விநாயகப் பெருமானுக்குரிய

1. குழந்தை வடிவு, வாழை மா பலா கரும்பு ஏந்திய
நான்கு கைகள், துதிக்கையில் மோதகமுழடைய,
பால சூரியன் போன்ற பாலகணபதி,
2. பாசம், அங்குசம், மோதகம், விளாம்பழம், ஒடிந்த
கோம்பு, நெற்கதூர் கரும்பு துண்டு ஏந்திய எட்டுக்
கைகளுடன் பகல் சூரியன் போன்ற தருணகணபதி,
3. வெண்ணிறம், தேங்காய், மாம்பழம், வாழைப்பழம்,
பாயசபாத்திரம் ஏந்திய நான்கு கைகளுடன் பக்கி
கணபதி,
4. வேதாளம் வேல் அம்பு வில் சக்கிரம் கத்தி கேடையம்
சம்மட்டி கதை அங்குசம் நாகம் பாசம் சூலம் குந்தம்
மழு, கொடி தாங்கிய 16 கைகளுடன் வீரகணபதி,
5. அபயறூஸ்தம், பாசக்கயிறு, புஷ்பமாலை தாங்கி அம்
பிகையை அஜைந்த கைகளுடனுள்ள சக்கி கணபதி,
6. நான்கு யானைமுகங்கள், புத்தகம் ரூத்ராஷ்ட்ரமாலை
தண்டம் கமண்டலம் கொண்டு வளையல்கள் தரித்
துள்ள தவஜகணபதி,
7. மாங்கனி பூங்கொத்து கரும்புத்துண்டு பரசு ஏந்திய
நான்கு கைகள், துதிக்கையில் எள்ளுருண்டை, பொன்
விற்முடைய சீத்தி அல்லது பிங்களகணபதி,

8. தீலோற்பலம் மாதுளை வீணை நெற்கத்திர் ருத்ராக்ஷி மாலை கயிறு ஏந்திய ஆறுகைகள், நெலவர்ணமுடைய உச்சிஷ்டகணபதி,
9. பாசம் அங்குசம் தந்தம் மாம்பழம் ஏந்திய நான்கு கைகள், பொன்றிறமுடைய விக்னராஜகணபதி,
10. தந்தம் கொடி பாசம் அங்குசம் ஏந்திய நான்கு கைகள், ரததினாகும்பம் ஏந்திய துதிக்கை, செம்பருத்தி மேனியுடைய கூவிப்ரகணபதி,
11. ஐந்து யானமுகங்கள், அபயவரதக்கைகள், பாசம் தந்தம் ருத்ராக்ஷி ஹராம் பரசு சம்மட்டி மோதகம் பழம் தாங்கிய எட்டுக்கைகள், பசுமைகலந்த கருமை நிறம், சிம்மவாகனத்தல் ஹேரம்பகணபதி,
12. கிளி மாதுளை கலசம் அங்குசம் பாசம் கற்பகக்கொடி கட்கம் வரதம் உடைய எட்டுக்கைகள், வெண்மை நிறம், நீலத்தாமரை ஏந்தி இரு தேவிகளுடன் லக்ஷ்மி கணபதி,
13. மாதுளை கதை கரும்பு தாமரை நீலோத்பலம் நெற்கத்திர் வில் சக்கரம் பாசம் தந்தம் உடைய பத்துக்கைகள், துதிக்கையில் ரதனாகும்பம், மடிமிது தேவி முக்கண் உடைய மஹாகணபதி,
14. சங்கு கரும்புவில் புஷ்பபாணம் கோடரி பாசம் சக்கரம் கொம்பு மாலை பூங்கொத்து பாணம் உடைய பத்துக்கைகள், ஆபரணங்கள் தரித்த பொன்மேனியுடைய புவனேசகணபதி,
15. நரத்தனம் செய்துகொண்டு, மோதிரம் அணிந்த கை யோடு, பாசம் அங்குசம் கொழுக்கட்டை கோடரி ஒடிந்த தந்தம் கொண்ட ஆறுகைகள், கற்பக மரத் தடியில் நிருத்தகணபதி,
16. நீலப்பூ நெற்பயிர் தாமரை கரும்புவில் பாணம் தந்த முடைய ஆறுகைகள், பொன்னிறம், பச்சைநிற தேவி யுடன் ஊர்த்துவகணபதி

என்று விவரிக்கப்பெறுகிற /கோடச/ பதினாறு மூர்த்தங்கள் ஒருங்குள்ளதாய் பூங்வெகுணடத்தில் அமைக்கப் பெறவுள்ள கோடசவிநாயகர் யைகயறு நித்திய பூசைச் செலவுக்காகத்

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருள் நந்தீத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களால் இத்தருமக் கட்டளை நிறு வப்பெற்றது. இது 'ஸ்ரீவைகுண்டம் சோடசவிநாயகர் வகையறு நித்திய பூசை நிதி' எனப் பெயர் பெறும்.

2. தஞ்சாவூர் ஜில்லா, கும்பகோணம் தாலுக்கா, தஞ்சாவூர் ரிஜிஸ்தரேஷன் டிஸ்டிரிக்டு, திருவிடைமருதூர் சப் ரிஜிஸ்தரைச் சேர்ந்த 44ந் தூரியமூலை கிராமத்தில் நமக்குச் சொந்த மாய் நம்பேரில் பட்டாமிராசுடன் நாம் சர்வ சுதந்திரமாக அனுபவித்து வருகிறதும், திருலோக்கி கிராமம் ரி. சர்வே. நெ. 216, 221 நன்செய்களுக்குக் கிழக்கு, திருலோக்கி ரி. சர்வே. நெ. 225 நன்செய்க்குத் தெற்கு, தூரியமூலை ரி. சர்வே. நெ. 184ல் 1 நத்தம், 184-3 பட்டா நன்செய் ரி. சர்வே. நெ. 185-1 கட்டை ஏரி இவைகளுக்கு மேற்கு, தூரியமூலை ரி. சர்வே. நெ. I82 கண்டியன் பழவாற்றுக்கு வடக்கு, இவற்றுக்குப்பட்டதுமான ரி. சர்வே. நெ. 183-0 ஏக்கர் 4 சென்ட 18, ரி. சர்வே. நெ. 184-2 0 சென்ட 66 ஆகக்கூடுதல் நன்செய் ஏக்கர் 4 சென்ட 84

ஏக்கர் நான்கு, சென்ட் எண்பத்து நான்கும் பின் மூன்றுவது பாராவில் விவரித்துள்ளவாறு தருமம் செய்ய ஒதுக்கப் பெற்றுள்ளது. இந்த நிலத்தினின்று வரும் ஆண்டு வருமானத்தில் சர்க்கார் கிள்தி, கிராம சிப்பந்திகள் செலவு, கிராம சமுதாயச் செலவு, மராமத்துச்செலவு, நிர்வாகச்செலவு முதலிய செலவுகள் போக எஞ்சிய வருமானம் இத்தருமத்துக்குச் செலவு செய்யப் பெறவேண்டும்.

3. அ. நம்மால் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபார சுவாமிகள் மடத்துக்குச் சொந்த மான இடத்தில் சோடசவிநாயகர் வகையறு பிரதிஷ்டை செய்யப்படவிருக்கிறது. ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ சோடசவிநாயகர் பிரதிஷ்டையானது முதற்கொண்டு விட வருமானம் சோடசவிநாயகருக்கு நித்திய பூசை நடத்தவும், விநாயகசதுர்த்தி முதலான நெமித்திய பூசைகள் நடத்துவதற்காகவும் பயன்படுத்தப்பெறவேண்டும்.

ஆ. ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் சோடச விநாயகர் பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் வரையில் இந்திலத்து நிகர வருமானம் ஸ்ரீவை

குண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் மடம் திருப்பணிக்காகச் செலவு செய்யப்பெறலாம்.

இ. ஸ்ரீவகுண்டத்தில் சோடசவிநாயகர் வகையறு பிரதிஷ்டைசெய்ததும் சோடசவிநாயகருக்கு நித்தியநைமித்திக பூசைச் செலவுகளுக்காக இந்நில நிகர வருமானம் பயன்படுத் தப்பெற்று வரவேண்டும். இச்செலவு போகத் தொகை எஞ்சி யிருப்பின் எஞ்சிய தொகை சோடசவிநாயகர் கோயில் விருத்தி யாம்சத்துக்காகவும் இன்னும் தொகை எஞ்சினால் ஸ்ரீவகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் மடம் திருப்பணிக்காகவும் செலவு செய்யப்பெறவேண்டும்.

4. ஒடி ஸ்ரீவகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபரசுவாமிகள் மடத்து மாணேஜிங் டிரஸ்டி அவர்கள் ஸ்ரீவகுண்டம் ஸ்ரீ சோடச விநாயகர் வகையறு நித்திய பூசையைச் சரிவர நடத்தச்செய்து வருவதோடு அது விவரம் பற்றியும், நமக்கும் நமக்குப்பின் உரிமை உள்ளவர்களுக்கும் ஆண்டுதோறும் தெரிவித்து வரவேண்டும்.

5. இத்தருமத்தை வேறு எம்முறையிலும் மாற்றியமைக்கக்கூடாது. இத்தருமம் இப்போதுள்ள ஸ்ரீவகுண்டம் .ஸ்ரீ குமரகுருபரசுவாமிகள் மடத்து மாணேஜிங் டிரஸ்டி அவர்களாலும் அவர்களுக்குப்பின் அவர்கள் வாரிசு ஆகிய மாணேஜிங் டிரஸ்டியாலும் வழிவழி நடத்தப்பெற்றுவரவேண்டும்.

6. ஒடி நிலம் ஸ்ரீவகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபரசுவாமிகள் மடத்து மாணேஜிங் டிரஸ்டி அவர்கள் பெயரிலும், சுவாதீனத்திலும் பரிபாலனத்திலும் இனிமேல் இருந்துவரும். மேற்கண்ட பிரகாரம் அவர்களுக்குப்பின்வரும் வழிவழி மாணேஜிங் டிரஸ்டி பேரிலும் சுவாதீனத்திலும் இருந்துவரும்.

7. இத்தருமத்திற்கு ஒதுக்கப்பெற்ற நிலத்தின் பெறு மானம் ரூ. 20,000/- ஆண்டு வருமானம் ரூ. 1000/-

Tirupanandal } (Sd.) Kasivasi Arulnandi Tambiran.
Dated 3-3-1967 }

திருச்செங்கலைக்காண்டவன் துபிகை
திருப்பள்ளதாள் ஸ்ரீ காசியடம் ஸ்ரீலஹ்நி காசிவாசி அருணந்தீக தம்பிரான்
சுவாமிகள் அவர்கள் நன்கொடை வழங்கியருளிய ரூ. 30,000
பெறுமான வெள்ளிச் சீவிகையில்

1142ம் ஞ பிலவங்க ணு வைகாசி ம் 12ம் வ 279ம் ஆண்டு நினைவு
நாளில் (26-5-1967) ஸ்ரீ குமரகுருபா சுவாமிகள் முதன்முதலாகத்
திருவுலரக் கொண்டருந்தல் - I

ஒலி விலை மின் புத்தனம் - II

திருச்செந்திலாவட்டு வாய் குரு

